

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail vfm@vfm.dk

LHN/ J.nr. 2008-4821

Dato: 28. november 2008

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 26. november 2008 følger hermed velfærdsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 9 ad L 57 om forslag til ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag (Ændring af modtagergruppen for særligt børnetilskud).

Spørgsmål nr. 9:

"Ministeren bedes præcisere om lovforslagets bemærkninger "Det offentlige skal ikke yde et særligt børnetilskud, når eneforsørgeren selv har valgt at blive forælder uden at have en anden forsørgelsespligtig forælder at dele forsørgelsen med" også gælder i de situationer, hvor en kvinde enten ikke ved hvem faderen er eller ikke ønsker at oplyse det."

Svar:

Forslaget gælder alene enlige kvinder, der er blevet kunstigt befrugtet.

Der kan således fortsat ydes særligt børnetilskud i de øvrige tilfælde, hvor faderskabet ikke kan fastslås blandt andet for at sikre, at enlige gravide kvinder så vidt muligt ikke skal føle sig presset til abort af økonomiske årsager, fordi de ikke kan oplyse, hvem der er far til barnet.

Med de gældende regler for faderskabssager, der har fokus på at sikre barnets retsstilling i forhold til en far og barnets ret til at kende sit biologiske ophav, er der lagt betydelig vægt på at sikre, at moderen til et barn ikke kan undgå at oplyse, hvem der er far til barnet, hvis hun ved det.

Efter børnelovens § 8, stk. 1 har moderen ubetinget pligt til at oplyse, hvem der er eller kan være far til barnet. Undtaget herfra er fx gifte kvinder og kvinder, der lever sammen med en mand, der giver en "omsorgs- og ansværserklæring". Oplyser hun ikke, hvem der er eller kan være far til barnet,

skal hun vejledes om, hvilken betydning dette vil kunne få for hende og barnet, jf. § 8, stk. 2.

Hvis en kvinde nægter at give oplysninger om en mulig fader – i de tilfælde, hvor hun har pligt til det – skal statsforvaltningen indkalde hende til et møde, hvor hun skal vejledes om, hvilken betydning dette vil kunne få for hende og i særdeleshed senere får for barnet. I mødet kan deltage forskellige fagpersoner afhængig af sagens karakter. Hvis moderen fortsat nægter at give oplysninger, skal statsforvaltningen indbringe sagen for retten.

Moderen har pligt til at møde i retten og til at afgive forklaring under vidneansvar. Kvinden kan idømmes tvangsbøder.

Må statsforvaltningen eller retten lægge til grund, at moderen ikke ved, hvem der er eller kan være far til barnet, henlægges sagen, eller det afgøres ved dom, at faderskabet ikke kan fastslås. Når faderskabssagen er afsluttet, er der taget endelig stilling til barnets ophav.

Det er min opfattelse, at reglerne om faderskabssager og selve forløbet af faderskabssagen, der kan indebære, at kvinden må gennem et retssag med pligt til at vidne, er velegnede til at afdække faderens identitet i det omfang, den kendes.

Karen Jespersen

/ Bent Nielsen